

VQMC (Variational Quantum MonteCarlo): Àtom d'hidrogen

Josep Planelles

February 12, 2020

L'hamiltonià de l'àtom d'hidrogen

$$\hat{\mathcal{H}} = -\frac{\hbar^2}{2mr^2} \left[\left(\frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial}{\partial r} \right) \right) - \frac{L^2(\theta, \phi)}{\hbar^2} \right] - \frac{1}{r} \quad (1)$$

dóna lloc a l'equació d'autovalors per a estats esfèrics ($\ell = 0$):

$$-\frac{\hbar^2}{2mr^2} \left[\frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial}{\partial r} \right) \right] R(r) - \frac{1}{r} R(r) = E R(r) \quad (2)$$

Per tant, per als estats amb $\ell = 0$, l'Hamiltonià és simplement (en a.u., $\hbar = m = 1$)

$$\hat{\mathcal{H}}_{\ell=0} = -\frac{1}{2r^2} \left[\frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial}{\partial r} \right) \right] - \frac{1}{r} \quad (3)$$

La solució no normalitzada de l'estat fonamental $1s$ és $R_{1,0}(r) = e^{-r}$.

La probabilitat radial no normalitzada $P(r) = r^2 e^{-2r} dr$.

Una funció variacional no normalitzada apropiada podria ser $R_\alpha(r) = e^{-\alpha r}$.

La probabilitat radial no normalitzada $P_\alpha(r) = r^2 e^{-2\alpha r} dr$.

L'energia local associada $E_{Loc}^{(\alpha)}(r) = \frac{1}{R_\alpha(r)} \hat{\mathcal{H}}_{\ell=0} R_\alpha(r) = -\frac{1}{r} - \frac{\alpha}{2} \left(\alpha - \frac{2}{r} \right)$.

El principi variacional diu que l'energia exacta E_0 de l'estat fonamental és una cota inferior del valor expectació de l'hamiltonià $\hat{\mathcal{H}}_{\ell=0}$ amb la funció variacional (normalitzada):

$$\begin{aligned} E_0 \leq \langle E \rangle_\alpha &= \frac{\int_0^\infty R_\alpha(r) \hat{\mathcal{H}}_{\ell=0} R_\alpha(r) r^2 dr}{\int_0^\infty R_\alpha(r) R_\alpha(r) r^2 dr} = \frac{\int_0^\infty R_\alpha(r)^2 \left[\frac{1}{R_\alpha(r)} \hat{\mathcal{H}}_{\ell=0} R_\alpha(r) \right] r^2 dr}{\int_0^\infty R_\alpha(r)^2 r^2 dr} = \frac{\int_0^\infty R_\alpha(r)^2 E_{Loc}^{(\alpha)}(r) r^2 dr}{\int_0^\infty R_\alpha(r)^2 r^2 dr} \\ &= \frac{\int_0^\infty P_\alpha(r) E_{Loc}^{(\alpha)}(r) dr}{\int_0^\infty P_\alpha(r) dr} \end{aligned} \quad (4)$$

amb $P_\alpha(r) = r^2 e^{-2\alpha r}$ la probabilitat radial no normalitzada.

Per tal d'avaluar estadísticament la integral, generem una posició aleatòria dintre d'un interval prefixat Δ_0 (per exemple 4 a.u.). L'anomenem r_1 , calculem la seua probabilitat no normalitzada $P_\alpha(r_1)$ i fem en una llista la seua energia local $E_{Loc}^{(1)}$. Tot seguit generem una altra posició aleatòria r_2 i calculem la seua probabilitat

no normalitzada $P_\alpha(r_2)$. Tot seguit generem un número aleatori $0 \leq w \leq 1$ i comparem la ratio $\frac{P_\alpha(r_2)}{P_\alpha(r_1)}$ amb w . Si $\frac{P_\alpha(r_2)}{P_\alpha(r_1)} \geq w$ fem l'energia local $E_{Loc}^{(2)}$ en la llista d'energies. En cas contrari se rebutja el punt i se genera un altre punt amb el qual fem la comparació. El procés se continua un nombre prefixat de vegades (e.g. $N = 100.000$) i avaluem $\langle E \rangle_\alpha$ mitjançant l'equació:

$$\langle E \rangle_\alpha = \frac{1}{N_a} \sum_i E_{Loc}^{(i)} \quad (5)$$

on $N_a < N$ és el nombre de valors guardats en la llista.

Si paral·lelament, en una segon llista guardem valors $(E_{Loc}^{(i)})^2$, podem estimar la variància de la mostra:

$$v = \langle (E_{Loc}^{(i)})^2 \rangle - \langle E_{Loc}^{(i)} \rangle^2 \quad (6)$$

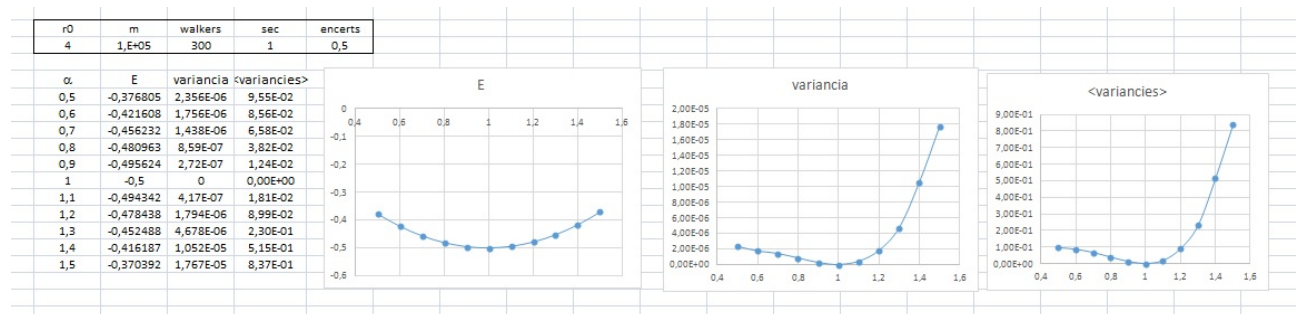
Finalment, per evitar arbitrarietat en l'interval Δ_0 prefixat procedim a *termalitzar* la mostra. Cosa que vol dir que en una etapa prèvia al càlcul i magatzematge d'energies i variàncies, assumim un interval i procedim al procés de comparació de probabilitats en una sèrie $M \approx 0.2N$ de punts aleatoris. Únicament contem el nombre m_a de vegades que acceptariem el nou punt. Aleshores renormalitzem l'interval prefixat amb la condició que siga tal que acceptariem tants punts m_a com punts m_r rebutjaríem, és a dir $m_a = m_r = M/2$. Si $m_a \neq m_r$ procedim a canviar Δ_0 :

$$\Delta = \Delta_0 \frac{m_a}{M/2} \quad (7)$$

És a dir, si hi ha més encerts que la meitat $M/2$ de punts fem l'interval més llarg (assolint regions de menor probabilitat que causarien més rebutjos). En cas contrari faríem l'interval més curt.

Podem obtenir major precisió repetint k vegades el procés i calculant mitjanes (en l'argot de VQMC diríem que tenim k *walkers*).

La figura mostra alguns resultats que hem obtingut amb un programeta fortran:

1 Apèndix: el programa f90

El programa f90 bàsicament consta de tres *funcions* que són invocades reiteradament i que fan el càlcul de l'energia, la probabilitat i el número random:

```

double precision function ENE(x)
Implicit double precision(a-h,o-z)
common/dades1/alpha,r0,pas

ENE =-1.d0/x-(alpha/2.d0)*(alpha-2.d0/x)

return
end

```

```

double precision function prob(x)
Implicit double precision(a-h,o-z)
common/dades1/alpha,r0,pas

prob = exp(-2*alpha*x)*x**2

return
end

```

```

double precision function ran2(idum)
Implicit double precision(a-h,o-z)
call random_number ( x_scalar )
ran2=x_scalar
return
end

```

El càlcul es fa bàsicament en la rutina *walk*, la qual en primer lloc procedeix a fer la temalització

```

subroutine walk_scan
Implicit real*8(a-h,o-z)
double precision:: alpha,r0,pas
integer:: cont,cont2,walkers, m, mi
common/dades1/alpha,r0,pas
common/dades2/walkers, m, mi, sec,encerts
common/results/ene1,ene2
double precision, allocatable :: llista(:),llista2(:)

allocate ( llista(m),llista2(m) )

x=(r0/2.d0)*ran2(idum)
p0= prob(x)

! thermalization
cont=0
do i=1,mi

    pastemx=pas*ran2(idum)
    xb=x+pastemx
    xb=pastemx
    p1=prob(xb)
    w=ran2(idum);

    IF(p1/p0>sec*w) THEN
        x=xb
        p0=p1
        cont=cont+1
    ENDIF

enddo

```

i continua amb el càlcul d'energies i variances:

```

! write(*,*) "initial step ",pas
pas=pas*cont/(encerts*mi);
! write(*,*) " fitted step ",pas

cont=0
cont2=0

do i=1,m
    pastemx=pas*ran2(idum)
    xb=pastemx
    p1=prob(xb)
    w=ran2(idum);

    IF(p1/p0>sec*w) THEN
        cont=cont+1
        aux=ene(xb)
        llista(cont)=aux
        llista2(cont)=aux**2
        x=xb
        p0=p1
    ELSE
        cont2=cont2+1
    ENDIF

enddo

ene1=sum(llista(1:cont))/cont
ene2=sum(llista2(1:cont))/cont

deallocate (llista, llista2)
return
end

```

Els bucles, lectures d'*input* i escriptura d'*outputs* se fa en el programa principal:

```

Implicit real*8 (a-h,o-z)
integer:: walkers, m, mi
common/dades1/alpha,r0,pas
common/dades2/walkers, m, mi, sec,encerts
common/results/ene1,ene2
double precision, allocatable :: llistene(:), llistvar(:), llistene2(:)

elv = 27.211385d0
ban = 0.529177249d0
pi=dacos(-1.d0)

open (unit=10, file='input.data', status='old')
read(10,*)
read(10,*) r0,m,walkers,sec,encerts
read(10,*)
read(10,*) alphai,alphaf,alphap
close(10)

open(unit=40,file='out.data')
write(40,*) "r0,m,walkers,sec,encerts"
write(40,*) r0," ",m," ",walkers," ",sec," ",encerts
write(40,*) " alphai,alphaf,alphap"
write(40,*) alphai,alphaf,alphap
write(40,*) "{alpha,energia,variancia per al calcul d'errors,mitjana de variancies en els walks}"

allocate (llistene(walkers), llistvar(walkers), llistene2(walkers))
mi=int(0.2 * m)
pas = r0
t1=secnds(time)

do alpha=alphai,alphaf,alphap

t0=secnds(time)
do kk=1,walkers

call walk_scan

llistene(kk)=ene1
llistene2(kk)=ene1**2
llistvar(kk)=ene2-ene1**2

enddo

energia=sum(llistene(1:walkers))/walkers
energia2=sum(llistene2(1:walkers))/walkers
varerror=energia2-energia**2
variancia=sum(llistvar(1:walkers))/walkers

write(40,*) "{",alpha," ",energia," ",varerror," ",variancia," },"
write(40,*)

enddo

deallocate (llistene, llistvar, llistene2)

temps=secnds(time)-t1
write(40,*) "temps de calcul",temps
close(40)
write(*,*) "temps de calcul",temps
stop
end

```